

6 **KISGYERMEKKORI NEVELÉS ÉS FENNTARTHATÓSÁG** **(HORVÁTH PÉTER JÁNOS)**

6.1 BEVEZETÉS

A kisgyermekkorban történő fenntarthatóságra nevelés egyik legfontosabb célja, hogy a gyermekek kritikusabban tudjanak választani a modern tudomány és a technológia kínálta lehetőségek közül. Ez a hagyományos megközelítésektől jelentősen eltérő nézőpontok kialakítását kívánja, hiszen azok gyakran az eredmények kritikák nélküli elfogadására összpontosítottak.

A gyakorlatban a fenntarthatóságra nevelés integrálódhat és beépülhet a tananyag számtalan területére, pl. „*multikulturális és társadalmi nevelés*”; „*egészségnevelés*”; „*környezeti nevelés*”; „*médiaműveltség*”. Ez egyúttal lehetőséget nyújt a legújabb tantervi kezdeményezések továbbfejlesztésére, a gazdasági, társadalmi és környezeti folyamatok jobb megértésére, a felelős fogyasztói magatartásminták kialakítására, és az erőforrások takarékos használatára.

A szocializáció és nevelés tekintetében az intergenerációs szemléletet nem lehet kellően felbecsülni. Amennyiben a tudás- és tapasztalat-átadás láncolata gyengül, akkor az újabb generációk jelentős teoretikus és technológiai hátrányba kerülnek elődeikhez képest. Előfordulhat, hogy egy ilyen helyzetben a különféle környezeti kihívásokra adott válaszok eredményessége romlik, így veszélyeztetve a jövőbeli kilátásaikat.

Ennek elkerülése érdekében a nevelés-oktatás színtereinek átgondolt és aktuális kérdésekkel foglalkozó szemléletben való megszervezése komolyan szerepet játszik a fenntarthatóság vonatkozásában. Így azon a döntéshozóknak, akik a fenntarthatóság kérdésével foglalkoznak, óhatatlanul kapcsolatban kell lenniük más területek *(jelen esetben az oktatás-nevelés)* vezetőivel is.